

Центар за модерну деталибанизацију

Како препознати реформског телетабиса

Синтагму “реформски телетабиси” користим од једног одређеног тренутка када сам схватио колико су патетични и рад сам тај тренутак линком приказати. Осим тога често се користе изрази “реформски талибани” (не сећам се када сам први пут чуо и какву је конотацију првобитно имао), “сорошевци”, “домаћи Американци”, “реформски екстремизам”, “екстремни мондијалисти”...

Неки користе израз “антисрби”, али ја не бих ишао толико далеко. То би индицирало да у њиховим главама има нешто осим конфузије. Такође, став “анти” претпоставља кохерентни систем, а бити “реформски телетабис” је прави оксиморон (судбине клетке). Ипак, сасвим је сигурно да добар део оних који су иза њих има интересе који су супротни српским. А конфузија је одлична за стварање информационог поља (читај: слушавање народа).

Како можемо препознати примерке ове фауне? Ево неких индикативних ставки њиховог профила. Дакле, за правог реформског телетабиса важи следеће:

1. Прича како су Срби “демократски инсуфицијентни”, “безрепа стока”, “вашљиво племе” или “генетска депонија”, па ипак инсистира да су он и његови идоли праве патриоте, а сви остали могу бити само “патриЈоте”, дакле шљам који злоупотребљава нацију зарад себичних интереса. Осим тога, телетабис се стално позива да ће његови ставови постати већински у народу који убраја у “генетску депонију”.
2. Иако се само “случајно” родио у Србији и сматра себе грађанином света (наравно, само његовог евро-америчког дела), па му је тако ближи неко из Париза него неко из Доње Моштанице, он инсистира на ономе што мисли да је добро за Србију и да он (си кларо, и његови идоли – ту нема разлике) то најбоље зна. А то што је најбоље је “сукоб/раскид/суочавање са прошлошћу”, “мењање Србије кроз конфликт” и наравно “мењање свести” народа.
3. За реформског телетабиса нација је нешто приватно/ небитно/ случајно/ недефинисано (непотребно прецртати). Ипак он инсистира, чак ватрено брани право Црногорцима и Бошњацима да имају своју нацију (иако је то све приватно/ небитно/ случајно/ недефинисано).
4. Реформски телетабис не зна шта је то православно хришћанство. Ипак, он ватрено брани права “Црногорске православне цркве” и “Македонске православне цркве”. Таква права наравно не постоје за СПЦ, пошто је она “мафијашко удружење” и као таква део “злочиначког синдиката”.
5. Иако генерално не верује у Бога, реформском телетабису то не смета да се позива на хришћански морал (увек у функцији пребацивања недостатака истог код Срба) и његове флоскуле као што су “окретање другог образа” (важи само за Србе), “катарза”, “покајање” и томе слично.
6. Иако себе не сматра верником то не смета реформском телетабису да позива на екуменизам и реформу Цркве и користи фразе типа “све религије позивају на мир и љубав”.

7. Реформски телетабис декларативно под-једнако жали све жртве. Међутим, његове реакције на жртве варирају у зависности од националности жртве и националности преступника. Тако је за њега Сребреница ако не најважнија тачка на планети, онда сигирно “симбол ратова деведесетих”. Ако некада и помене српске жртве то је онда само хладна констатација (без епитета за починиоце или су они много блажи него да су починиоци Срби). Даље, ако се крене у расправу, његови коментари ће увек садржавати фамозно АЛИ и ићи ће на “смиривање страсти”, а даљим током расправе и на вређање оних који не желе да забораве српске жртве. Посебно је нетрпељив према онима који не заборављају Србе настрадале од америчке или нек друге “хуманитарне” руке.
8. Декларативна једнакост људи (и жртава) не постоји у пракси ни на ширем нивоу. Тако су једне реакције резервисане за жртве тероризма у Америци или Енглеској, друге ако су жртве тероризма у Русији. Жртве “Рата против тероризма” се негирају или релативизују, оне су за телетабиса само скретање пажње са српских злочина (чак и ако се цитирају страни извори). Да ли неки Енглец има интереса да скреће пажњу са српских злочина?
9. Код унуташње политичке борбе реформски телетабис има сасвим другачије аршине ако су починиоци неког инцидента они на његовој него ако је у питању супротна страна. Ако реформисти крше људска права или процедуру, прво се негира чињеница да је до тога дошло, а онда позива на “суд будућности” (како слично комунистима). Ако је процедуру прекршио неко са супротне стране, ако постоји индиција да је до тога дошло, онда је тај “битанга”, “криминалац”, “зликовац” и све из тог вокабулара.
10. За реформског телетабиса одлука суда (посебно онога у Хагу) је “једино релевантна истина”, али он ће и без такве одлуке суда своје неистомишљенике називати “зликосци”.
11. За реформског телетабиса су они који другачије мисле дебили и тотални кретени. Такође су то и чланови њихових породица, а такво означавање се шири са децу на родитеље или обрнуто, већ по потреби. Омиљена ствар им је да прозивају председника Тадића због ставова његовог оца.
12. За реформског телетабиса било какви подаци и аргументи који се не уклапају у његову слику света немају никакав значај, небитни су, нису релевантни...
13. Реформски телетабис се упорно држи комунистичког манира да изнете ставове коментарише тако што коментарише лик и дело оног ко их је изнео (чак и кад тај само преноси такве ставове). Занимљиво је да један из ове скупине тако нешто замерао опоненту у дискусији.
14. Реформски телетабис ватрено верује у “европску будућност” овог региона, али истовремено му се стално привиђају неки нови ратови, “звезкаће оружјем” и слично.
15. Иако је реформском телетабису једино битна ефикасност (чак и код таквих ствари као што су језик или писмо) он упорно тежи обожавању својих идола и инсистира на таквим “патријотским глупостима” као што су част, морал, поштење, углед (рецимо чувена фраза: “уништени су морално принципи, обешчашћено је “српство”, ма шта то значило...”). Једини начин да се поврате част, морал, поштење, углед је безусловна следба гуруа реформистичке секте.

16. Реформском телетабису никада није доста. Он из једне дискусије може побећи када види да нема више аргумената и да се преко његових увреда не прелази лако, али ће зато отворити низ нових тема о “Коштунистану”, “вашљивом племену”, “злочиначком удружењу”, а повремено добро дође и неки састав на тему како је лепо волети Великог Брата.

Ето неких одредница ових примерака. Знате ли ви још понеку???